

Ons verlies

Eldad Kisch / april 2019

RAMAT HASJARON - Na al die spanning van de verkiezingsdag schreef ik de volgende dag een mailtje naar mijn buitenlandse supporters waarin ik betreurde dat we deze ronde duidelijk hadden verloren. De reactie was overweldigend en positief, vol medeleven, waaruit alleen maar blijkt dat mijn vrienden en lezers voor het overgrote deel uit het juiste hout zijn gesneden. Dat bewijst natuurlijk nauwelijks iets, want ik heb ze zelf uitgezocht.

Dit was de tekst:

‘We hebben een unieke kans op verandering gemist! Ik was zo ontmoedigd dat ik het spandoek, dat de ingang van ons huis al een paar maanden sierde, met onze afkeuring ten aanzien van de bezetting van de Palestijnse westelijke Jordanoever, maar meteen verwijderde. Die bezetting blijft! Dit is mede het gevolg van het gebrek aan inzicht van onze Arabische Israeli's, die werkelijke invloed hadden kunnen uitoefenen op de uitkomst van deze verkiezingen – zij maken twintig procent uit van de bevolking binnen Israel. Zij hadden *en masse* moeten stemmen zelfs vanuit hun rolstoelen en op krukken, om de uitkomst te beïnvloeden. Maar jammer genoeg won defaitisme het van het verstand, en hun stem werd niet voldoende gehoord.

Als we doorgaan in de richting die onze verkozen leiders hebben ingeslagen, met de enthousiaste steun van onze rechtse fascistten, dan zal het kiesrecht van de Israelisch-Arabische bevolking ingeperkt of hen zelfs geheel ontnomen worden.

En wat te zeggen van de joodse Israeli's die verkozen deze vrije dag in een winkelcentrum of op het strand door te brengen? We krijgen wat we verdienen. "Ein kleines, aber ein mieses Volk." Kreisky gebruikte deze uitdrukking, maar hij is niet de originele auteur.

Een aangename pesachweek voor u allen.’

De resultaten van deze verkiezing zijn een klap die we wel even moeten verwerken. Er was een moment van hoop dat een koersverandering mogelijk zou zijn. Nu krijgen we een periode van 'zure druiven', waarin de verliezers en de analisten verwijten maken en opeens inzien wat er voor de verkiezingen had moeten gebeuren. Gedeeltelijk heel juist gezien, maar te laat. Een schrale troost is dat sommige politiek onappetijtelijke personen het toneel gaan verlaten, zoals Bennett, Sjaked en Feiglin.

Het enige antwoord op de ontstane situatie is om door te gaan met ons werk bij de controleposten en van mijn dokters samen met al die welmenende vredesorganisaties, hoe weinig indruk dat ook maakt op de Israelische samenleving. Binnenkort is het tijd voor de nu al traditionele ceremonie van de alternatieve herdenking van de gevallen in alle oorlogen die we hier hebben gehad, een herdenking zonder verheerlijking van het militarisme, met een poging tot verzoening met onze Arabische 'vijanden'; het belooft een zeer groot evenement te worden. Dat geeft dan weer even moed.

Ga naar sivmo.nl

